

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/95/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010388
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010388.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného D. G., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom V. I., X. XXXX/XX, t.č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 10. augusta 2021 sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len prokurátor) v neprospech odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. mája 2021, sp. zn. 6Pp/88/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 24. mája 2021, sp. zn. 6Pp/88/2021 podľa § 66 ods.1, 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods.1 Tr.por. podmienene prepustil odsúdeného D. G. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 0T/30/2020 zo dňa 03.06.2020 a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/8/2020 zo dňa 07.07.2020. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že sa nestotožnil s hodnotením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, ktorý neodporučil odsúdeného podmienene prepustiť a pri rozhodnutí prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal polepšenie, má vytvorené riadne pracovné návyky, keď okrem iného bol vo výkone trestu pracovne zaradený, pričom bol hodnotený kladne. Okresný súd poukázal i na prísľub zamestnania pre odsúdeného a taktiež na skutočnosť, že odsúdený predložil čestné prehlásenie predsedu organizácie Hope - pomoc odsúdeným, n.o., z ktorého vyplynulo, že združenie pomôže odsúdenému po prepustení viesť riadny život a tiež zabezpečí konzultácie u psychológa. Na základe uvedeného okresný súd vyvodil záver, že v prípade prepustenia na slobodu nebude odsúdený odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných potrieb a dospel k záveru, že u odsúdeného je daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život. Okresný súd teda vyhovel návrhu odsúdeného na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody považoval za dostatočnú.

Proti uvedenému uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej trojdňovej lehote, sťažnosť prokurátor v neprospech odsúdeného. Namietal v nej jeho správnosť z dôvodu absencie materiálnej podmienky pre podmienene prepustenie, keď aj Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vo svojom hodnotení konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienene prepustenie iba čiastočne a preto ho neodporúča podmienene prepustiť. V zmysle hodnotenia ústavu sa postoj odsúdeného k opakovane páchanej trestnej činnosti javí ako čiastočne kritický vzhľadom na racionalizáciu skutkov a zľahčovanie okolností. Jeho právne vedomie je nedostatočné, má tendenciu

porušovať zákonné normy, najmä v prípade nedostatku financií. Pracovné povinnosti si plní, dosahuje požadované pracovné výkony, nedovolenej činnosti sa nedopúšťa. Kontakt z výkonu trestu nadviazal všetkými dostupnými formami s priateľkou a v nepravidelnom kontakte je aj so svojou matkou. Vzťah s priateľkou hodnotí ústav ako kolísavý a nestabilný a voči svojej matke sa javí ako neharmonický a zištný. Prokurátor ďalej poukazuje na to, že počas doterajšieho výkonu trestu nebol odsúdený disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Program zaobchádzania sa odsúdenému darí plniť na požadovanej úrovni v bode zaradovania do práce. Bod edukácia si plní čiastočne a to vzhľadom na rezervy v zmysle striktného plnenia povinností plynúcich zo zákonných noriem, prevzatia zodpovednosti za svoje konanie bez racionalizácie trestnej činnosti a vytvorenia primeraných a reálnych životných cieľov a hodnôt orientovaných na integráciu do spoločnosti s uvedomením si dôsledkov svojho konania v minulosti. Prokurátor uvádza, že resocializačná prognóza u odsúdeného je ústavom vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti. Na základe uvedeného, prokurátor uvádza, že odsúdený D. G. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a riaditeľ ústavu neodporúča jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Prokurátor uvádza, že z aktuálneho odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 9 -krát súdne trestaný a konštatuje, že odsúdený je pre páchanie trestnej činnosti opakovane vo výkone trestu odňatia slobody. Na odsúdeného bolo taktiež opakovane pôsobené aj nepodmiennečnými trestami, pričom v minulosti bol vo vzťahu k jeho osobe už využitý inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, keď sa síce osvedčil, no následne sa opätovne a opakovane dopúšťal trestnej činnosti. Prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, ktorý aj z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil a teda pôsobenie na odsúdeného predchádzajúcimi trestami, ktoré boli opakovane spojené s výkonom trestu, nesplnilo zákonom predpokladaný účel, ktorý by svedčil o jeho snahe po náprave a polepšení sa. Zároveň poukázal na skutočnosť, že ústav, ktorý sa podieľa na prevýchove odsúdeného a ktorý vypracoval hodnotenie k návrhu odsúdeného, pozná správanie a chovanie menovaného, pričom v hodnotení ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu z dôvodu vysokého rizika sociálneho zlyhania a nepriaznivej resocializačnej prognózy. U odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Prokurátor na základe vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 16. júla 2021, preskúmal dňa 10. augusta 2021 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods.1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210701>> a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210701>> a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210701>> Tr.zák..

Podľa § 68 ods.1 Tr. zák. pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov, skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného.

Krajský súd v súlade s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v posudzovanom prípade všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného D. G.

uvedené v ustanovení § 66 Tr. zák. boli splnené. Odsúdený vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody dňa 31.03.2021 a teda formálna podmienka na jeho podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená.

Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa polepšenia odsúdeného plnením si svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, aj v tomto smere krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu. Pokiaľ sa ten nestotožňuje s hodnotením ÚVTOS, ktorý neodporučil odsúdeného podmienične prepustiť, správne uviedol, že je potrebné poukázať na skutočnosť, že z hodnotenia nevyplývajú žiadne negatívne skutočnosti vzťahujúce sa na správanie odsúdeného, keď mu nebol udelený žiadny disciplinárny trest, bol u neho zistený iba menší nedostatok v súvislosti s dodržiavaním ústavného poriadku pri udržiavaní poriadku v skrinke podľa platného vzoru. Odsúdený bol pracovne zaradený, pričom si plnil pracovné povinnosti a dosahoval požadované pracovné výkony. Odsúdený sa zapájal pravidelne do akcií organizovaných v rámci kultúrno - osvetovej činnosti. Čo sa týka čiastočne kritického postoja odsúdeného k trestnej činnosti, ktorú odsúdený formálne priznáva, avšak skutok racionalizuje nedostatkom financií, má krajský súd za to, že tieto zistenia nevytvádzajú o skutočnosti, že by odsúdený schvaľoval spáchanú trestnú činnosť alebo si neuvedomoval jej škodlivosť pre spoločnosť.

Okresný súd tiež správne prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal polepšenie, má zabezpečenú prácu po výkone trestu a má vybudované riadne sociálne zázemie, pričom počas výkonu trestu udržiaval kontakt s priateľkou a matkou, hoci podľa hodnotenia ústavu si odsúdený plní vzťahy s vonkajším prostredím čiastočne, nakoľko jeho vzťah s priateľkou a matkou je hodnotený ako nestabilný a z dôvodu, že ústav neviduje snahu odsúdeného revitalizovať vzťah a kontakt so súrodencami.

Pokiaľ ide o trestnú minulosť odsúdeného, v tomto smere krajský súd konštatuje, že pri rozhodovaní je potrebné zohľadniť jednak trestnú minulosť odsúdeného, závažnosť aktuálneho odsúdenia a tiež počet jeho prípadných podmieničných prepustení v minulosti. Samotný faktor trestnej minulosti a závažnosť aktuálneho trestného činu odsúdeného je dôležitým pri prognóze očakávania vedenia riadneho života, táto prognóza však nemôže byť založená výlučne a len na jeho trestnej minulosti. Ak by totiž záver súdu o nenaplnení podmienky očakávania vedenia riadneho života bol založený výlučne a primárne len na okolnostiach a dôvodoch, ktoré hrali úlohu pri ukladaní samotného trestu odňatia slobody (predchádzajúce odsúdenia, závažnosť trestnej činnosti), mohlo by prísť k porušeniu zásady zákazu ne bis in idem. Ani trestnú minulosť teda nemožno hodnotiť mechanicky, bez previazanosti na aktuálne správanie a charakteristiky odsúdeného, i keď samozrejme zhodnotiť ju treba a to vrátane už prípadne zahladených odsúdení. V prípade predchádzajúcich odsúdení je potrebné zohľadniť, aký bol medzi nimi časový odstup a aká bola ich závažnosť. Krajský súd vo vzťahu k trestnej minulosti odsúdeného uvádza, že je síce pravda, že odsúdený bol 9-krát súdne trestaný, avšak okresný súd správne prihliadol na to, že odsúdený sa trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu v súčasnosti, dopustil v rokoch 2004 - 2009, pričom dňa 23.10.2009 bol odsúdený podmienične prepustený z výkonu trestu, ktorý trest mu bol uložený pred súčasne vykonávanými trestami vo veci Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 9T/188/2008 a ďalšej trestnej činnosti sa dopustil odsúdený až v roku 2017. S poukazom na uvedenú skutočnosť je krajský súd toho názoru, že odsúdený snahu o vedenie ďalšieho riadneho života preukázal aj tým, že po prvom podmieničnom prepustení po výkone trestu uloženého za predchádzajúcu trestnú činnosť bol schopný od 23.10.2009, t.j. od jeho podmieničného prepustenia až do roku 2017 viesť riadny život na slobode a je preto dôvodné sa domnievať, že možno od neho očakávať vedenie riadneho života. Krajský súd rovnako ako okresný súd teda konštatuje, že predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody mal na prevýchovu odsúdeného pozitívny vplyv.

Okresný súd v posudzovanom prípade sa všetkými zákonnými hľadiskami dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmieničné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správnejmu záveru, podľa ktorého odsúdený D. G. vo výkone trestu plnením povinností a správaním preukázal nielen polepšenie, ale plnením stanoveného programu resocializácie aj dostatočnú snahu po náprave a zmene hodnotovej orientácie, ktorá odôvodňuje predpoklad jeho pozitívneho správania v budúcnosti. Krajský súd navyše poukazuje na to, že odsúdený D. G. si trest odňatia slobody vykonáva v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa teda správne zistil, že odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení, možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák.

V uvedených smeroch sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne a presvedčivo odôvodnené, preto krajský súd na tieto dôvody, s ktorými sa stotožnil, poukazuje. V tejto súvislosti pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému súdu možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Napadnuté uznesenie je vecne správne, náležité a presvedčivo odôvodnené.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (tri ku nule).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.